

ikke nogen form for efterretningsmæssig efterforskning. Det er ikke nogen ændring i forhold til det konkrete synspunkt, som regeringen har på det her felt. Det er i øvrigt også vores opfattelse, at det er det, der er gengivet for PET's vedkommende i den redegørelse, som fru Anne Baastrup henviste til.

Fru Anne Baastrup var inde på, at det ikke var tilstrækkeligt at læse PET's egen redegørelse. Jeg må sige, at det jo er skelsættende i Danmarkshistorien, at der overhovedet er lavet sådan en redegørelse, der blotlægger hidtil hemmeligholdte oplysninger om, hvilke instrukser efterretningstjenesten har arbejdet under. Det synes jeg ikke anerkendes af fru Anne Baastrup, men det må fru Anne Baastrup jo selv om.

Det har været regeringens opfattelse, at enhver sten skulle vendes, men vi har ikke, hverken i PET's egen redegørelse eller i medieomtalerne, set forhold, der knytter sig til Politiets Efterretningstjeneste, som berettigede til etableringen af en kommissionsdomstol. Det er ikke ensbetydende med, at regeringen ikke vil etablere en sådan. Vi skal bare have en konkret sag, der berettiger til at etablere en kommissionsdomstol.

I øvrigt er vi jo i gang med at besvare 120 spørgsmål, der er rejst af Folketinget i skriftlig form, hvor de første spørgsmål er besvaret i dag og sendt over til Folketinget. Det vil vi fortsætte med. Og så er vi i øvrigt i gang med i Kontroludvalget for de to efterretningstjenester at foretage de forhandlinger, der skal føre frem til en bedre parlamentarisk kontrol med efterretningstjenesterne.

Anne Baastrup (SF):

Nu siger ministeren, at sagen – det er så den her konkrete sag med Morten Rud Pedersen – ikke kan bære en egentlig undersøgelse. Men hvor mange sager mener ministeren, der skal til, for at man kan bære en egentlig undersøgelse? Hvor langt vil ministeren i virkeligheden gå inden for sit eget ministeransvarsområde, før ministeren må erkende, at der simpelt hen er for mange sager? Husk på, det er historiske sager; det er jo ikke noget, som ministeren her og nu behøver være ansvarlig for, men jo mere ministeren kommer ind i de her sager, jo mere bliver ministeren også ansvarlig. Og hvor langt vil det samlede antal sager kunne bære ministeren selv?

Søren Søndergaard (EL):

Vi begynder jo at have et mønster: Når en person træder frem og siger, at vedkommende har fungeret som agent for PET eller er blevet kontaktet af PET med henblik på at være agent, så svarer PET, at det var vedkommende selv, der henvendte sig, og i øvrigt kan man ikke sige noget som helst konkret om opgaverne, for det har man glemt. Derfor vil jeg godt spørge, om justitsministeren ikke synes, at det er utilfredsstillende, at der er den forskel mellem, hvad disse mennesker siger – senest denne udmærkede medarbejder ved den europæiske fagbevægelse – og hvad PET påstår? Er det ikke utilfredsstillende?

For det andet siger justitsministeren, og det er et synspunkt, jeg er fuldstændig enig i, at PET ikke skal blande sig i faglige konflikter. Men er det så ikke utilfredsstillende, at vi stadig væk har en påstand hængende i luften om, at PET lige præcis bad en navngiven person om at overvåge en faglig tillidsmandsforsamling? Det eneste svar, vi kan få fra PET, er, at man ikke erindrer noget om det, og at justitsministeren derfor hverken kan be- eller afkræfte det. Er det ikke utilfredsstillende?

Og den sidste ting, jeg vil tage op og spørge om, er mere direkte: Var justitsministeren orienteret om denne sag med Morten Rud Pedersen, før den blev rejst i Jyllands-Posten? Var ministeren orienteret om det fra PET's side? Og i så fald: Hvor mange andre sager er ministeren orienteret om, som vi andre først får besked om, når de har været offentliggjort i diverse dag- og ugeblade?

Justitsministeren (Frank Jensen):

Fru Anne Baastrup spørger, hvor meget der egentlig skal til for at etablere en undersøgelse. Det er næsten umuligt at besvare det spørgsmål. Vi er i gang med en undersøgelse. Jeg går ud fra, at det, at man kalder mig i spørgetiden her i dag og stiller to meget konkrete spørgsmål, der knytter sig til helt konkrete sager, er et led i en undersøgelse. Svaret fra alle regeringer før denne har været, at efterretningsmæssige spørgsmål ikke besvares – hverken i skriftlig form eller i mundtlig form og hverken over for offentligheden eller over for Folketinget.

Nu er vi i gang, og denne her regering har påtaget sig at blotlægge mange spørgsmål over for Folketinget, der knytter sig til den historiske periode, så jeg synes, at det er besynderligt at opleve de to spillere i dag køre løs med, at vi